

Bohoslužba 26. 2. 2023 (1. postní neděle)

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

Introit: Až mě bude volat, odpovím mu, v soužení s ním budu, ubráním ho, obdařím ho slávou, dlouhých let dopřeji mu do sytosti, ukáži mu svoji spásu. (Žalm 91,15–16)

Pozdrav

Píseň: 284

Modlitba: Pane Ježíši Kriste, modlil ses a postil čtyřicet dní na poušti a překonal jsi pokušení. Odolal jsi všem lákavým nabídkám, které ti byly předloženy a vytrval jsi ve věrnosti Otci. Ne zvolil jsi jednoduchá řešení a zkratky. Nepoužil jsi pro sebe žádných zázračných možností. Proto tě prosíme: buď s námi, vždyť jsme slabí a naše víra potřebuje posílit. Pomož nám rozeznat, co je dobré a čemu se máme vyhnout. Sešli nám také svého Ducha, abychom poznali a překonali, co nás od tebe odděluje; ty, který jsi s námi, s Otcem a ve společenství Ducha svatého po všechny dny a navěky. Amen.

1. čtení: Genesis 2,15–17.3,1–7

Píseň: 316

2. čtení: Matouš 4,1–11

Kázání

Významnou náplň postního období představoval čas přípravy čekatelů na přijetí křtu o Velikonocích. Těchto několik týdnů tedy znamenalo očekávání radostného a důležitého životního milníku. Nebylo tak plně zaměřeno jen na půst a odříkání. Ani dnes tuto dobu nemusíme prožívat jen jako čas sebezapírání. Ale samozřejmě ji takto uchopit můžeme. Uskromnění, šetrné zacházení s tím, co máme, je zvláště v době ekologické i ekonomické krize prospěšné nejen pro nás, ale také pro planetu a její obyvatele všeho druhu. Ostatně se v tomto ohledu můžete inspirovat projekty jako jsou Autopůst či zde na nástěnce vyvěšený postní kalendář. Kromě zahledění se do sebe je možné se v těchto dnech oddávat posilování a upevňování naděje na to, že Boží milosrdenství a jeho odpuštění se týká každého z nás. Zaměřit pohled mimo sebe, na zdroj, který obsahuje a štědře nabízí to, co nejvíce potřebujeme. Naději, lásku, odpuštění...

Dnešní evangelium směřuje náš pohled na Ježíše postaveného do situace zkoušky, prověřování. V hlavní roli kromě něj vystupuje ještě ďábel, zosobnění zla. Ale jistě je tady místo i pro nás. Někde mezi nimi. V tomto meziprostoru se obvykle nacházíme. Oba si na nás dělají nárok. My sice víme, že je rozhodně lepší stát na straně Ježíšově, ale ten druhý nám zkrátka občas předhodí nějakou tu těžko odolitelnou nabídku. Říct ďáblu „ne“ stojí dost úsilí. A jeho lákavé návrhy navíc mohou působit docela nevinně, ne-li dokonce prospěšně.

Podobně se věci daly i tehdy. Ježíš nebyl zkoušením ušetřen ani potom, co na něj sestoupil Duch svatý a dostalo se mu nebeského ujištění o tom, kým je. Musel se vypořádat s možnostmi, které mu pokušitel nabízel a které ho mohly třeba vyprovokovat, aby prokázal svou totožnost. Předvedl by tomu pochybovači, že je opravdu Někdo. Navíc by snad pomohl druhým. Mělo se však také ukázat, které cesty jsou Boží, a které naopak nesou cejch zla. Kudy má Ježíš ve svém poslání kráčet. Jaká je strategie

a smysl jeho poslání. Ta jednotlivá pokušení totiž mohou ve zhuštěné podobě představovat program celého jeho života.

Tak hned na počátku, když Ježíš už několik týdnů hladoví, dostane návrh, ať opatří chleba. Je-li Boží Syn, jistě mu to nebude činit potíže. A takovým způsobem by přece mohl zachránit svět před hladem. Všichni hladovějící by měli co jíst. Co záslušnějšího je možné vykonat? Takhle ne, řekne přesto Ježíš. Jídlo není tím jediným, co člověk potřebuje. Větší blahobyť lidem spásu nezajistí. Cesta poskytování materiálního zabezpečení je falešná. Kvůli tomu tady nejsem.

Dalším způsobem, jak si ověřit svoje spojení s Bohem, by mohla být kaskadérská akce. Vždyť to dokonce není ani proti Písmu. Píše se v něm přece, že Bůh zachrání toho, kdo mu důvěřuje. Věř tomu! Neboj se a skoč! A pak lidem předváděj efektivní kousky. Krm je zázraky a senzacemi. To se jim bude určitě líbit a ty u nich zaboduješ. Ale ani tohle Ježíš nechce. Bůh pro něj není pojistkou, která nás automaticky zachrání při hazardování se životem. Ani předvádění senzací, dokonce ani konání zázraků pro něj není tím nejdůležitějším. Jeho cesta vede jinudy.

A co takhle ovládnout celý svět? Mít moc a vliv na všechno. Pak už bys měl v rukou vládu nade všemi a mohl bys jim klidně vnutit svoji vůli. Záchrana lidstva by tak byla jistá. Pokud jsi přišel kvůli ní, pak neváhej. Jen si musíš uvědomit, že to všechno dostaneš ode mne. A za to si zasloužím úctu. Klaněj se mi, klaněj se moci a síle. Do třetice Ježíš odmítne. I v takovém návrhu cítí svod. Nemá zájem vnucovat lidem svoji vůli. Nechce oplývat pozemskými statky a politickým vlivem. Nechce si nechat sloužit a vládnout lidem jako panovník. I zde se rozhodne zvolit jinou možnost.

Tady střet Ježíše s ďáblem pro danou chvíli končí. Ježíš osvědčil svoji věrnost a spolehlivost vůči Otci a tak je mu poskytnut andělský servis. Nebeský catering. Jenže různá pokušení a nutnost odmítat falešné alternativy a jednoduchá řešení na něj budou čekat i nadále. Vždyť ještě na kříži se bude muset vypořádávat s nabídkou, aby si jako Boží Syn pomohl a netrpěl.

On však pro sebe žádných výhod nepoužil. Neskočil z vrcholu chrámu, aby se nechal zachránit andělskými záchranáři. Později si ani nepřivolal pomoc nebeských vojsk v Getsemanské zahradě. Nenechal se zachránit ani na kříži. Přesto se všechny ďáblové nápady později v jisté podobě uskutečnily. Ale nikoli v ďáblově režii. Ježíš sice neudělal chleby z kamení, ale rozmnožil pokrm, aby se zástup nasýtil. Nesnesl se z chrámové střechy, ale právě v chrámu narazil – na odpor, který mu přivodil popravu. Byl však zachráněn ze smrti. Nic z toho neudělal pro sebe. Nepředváděl prázdné divy, aby si zvýšil popularitu. Ale stejně po svém vzkříšení, po potvrzení svého vztahu s Bohem, mohl prohlásit, že je mu svěřena všechna moc pozemská i nebeská.

Tak jako on, ani jeho následovníci nejsou vyňati z dosahu zla, utrpení a zkoušek. Trpí, bývají nemocní, doléhají na ně pokušení, kterým podléhají. Umírají. Stejně jako ostatní lidé. A to vše, aniž by se jim dostalo zázračné pomoci. Blízkost Boží se však nepoměruje pozemským úspěchem a bohatstvím, nepřítomností nemocí, bolestí a problémů. Místo hledání pozemských statků a různých výhod je důležité hledat Boží království. Nemáme k tomu požadovat žádné zvláštní podmínky nebo usilovat o přednostní práva. Ale s pohledem zaměřeným na Ježíše se nám ukazuje, že i takto, ba právě takto se dá žít smysluplně a bohulibě.

Píseň: 673

Vyznání vin

Slovo milosti

Apoštolské vyznání víry

Píseň: 381

Večeře Páně

Píseň: 384

Přímluvy: Po každé prosbě přímluvné modlitby bude následovat krátké ticho.

Postní doba se pro nás může stát časem modlitby za proměnu nás i světa. S důvěrou v našeho Pána mu předložme své prosby:

Dobrý Bože, prosíme tě o sílu a odvahu nenechat se lapit do sítě zla tím, že budeme vždy volit nejjednodušší a sobectvím poznamenanou cestu.

Prosíme, ať smyslem našeho života není hledat bohatství, slávu, moc a zážitky, ale ať kráčíme za tebou, i když o tvé přítomnosti třeba i pochybujeme.

Prosíme o schopnost uskromnit se tváří v tvář zlu, které náš způsob života působí jiným lidem i přírodě. Prosíme za ukončení války na Ukrajině i konfliktů na jiných místech, aby mohlo skončit utrpení způsobené lidskou rukou.

Prosíme za obyvatele Libanonu a utečence ze Sýrie, kteří v něm našli útočiště; přimlouváme se také za Sýrii a Turecko postižené zemětřesením.

Prosíme za členy našeho společenství i naše známé a blízké, které postihly nemoci nebo jiné obtíže.

Modlitba Páně

Ohlášky

Od příští neděle lze v kanceláři přispívat na tradiční postní sbírku Diakonie. Ta je letos určena na podporu komunitní školy a školky v libanonském Bejrútu. Další informace ke sbírce najdete zde: <https://postnibirka.diakonie.cz/>

Program v týdnu: Ve čtvrtek v 15:40 náboženství a v 17:15 biblická hodina v Diakonii.

Narozeniny slaví Eva Vávrová st. Přejeme jí vše dobré a Boží požehnání.

Poslání: Jestliže proviněním Adamovým smrt se zmocnila vlády skrze jednoho člověka, tím spíše ti, kteří přijímají hojnost milosti a darované spravedlnosti, budou vládnout v životě věčném skrze jednoho jediného, Ježíše Krista. A tak tedy: Jako jediné provinění přineslo odsouzení všem, tak i jediný čin spravedlnosti přinesl všem ospravedlnění a život. Jako se neposlušností jednoho člověka mnozí stali hříšníky, tak zase poslušností jednoho jediného mnozí se stanou spravedlivými. (Římanům 5,17–19)

Požehnání: Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého ať zůstávají se všemi vámi.

Píseň: 660